

Vodovod a městská vodárna v Přerově

Že dobrý vodovod a kanalisace jest nezbytnou životní podmínkou každého města, bylo v Přerově poznáno velmi brzy. Vždyť jest všeobecně známo, že zdravotní stav obyvatelstva po zavedení vodovodu s dobrou pitnou vodou jest daleko lepší. Infekční nemoci, vznikající pitím špatné vody, zejména břišní tyfus, které bývaly dříve každoročním pravidlem a častou zlou metlou, zanikají buď úplně, neb se objevují ojediněle, zpravidla zavlečené odjinud.

Přípravné práce pro stavbu vodovodu v Přerově byly velmi obtížné a nákladné. Započalo se s nimi již roku 1897. Celé okolí města na vzdálenost mnoha kilometrů bylo prosondováno a všechny známé prameny zkoušeny jak na množství tak na jakost vody. Od obce Dubu až po Radslavice, od Dobřčic k Dolnímu Újezdu zkoumána krajina a provedeno mnoho pokusných vrtů a zkoušek vody.

Výsledkem těchto prací byl technický posudek rady Hanamana z moravské Zemědělské rady z května r. 1900. V něm pojednává se podrobně o všech provedených pokusech i měřeních a doporučuje se provésti jímání vody z krajiny mezi obcemi Lýskami a Vel. Prosenicemi.

Další práce pokračovaly velmi rychle, takže již roku 1903 byl uveden v činnost celý vodovod, sestávající z 5 studní mezi výše zmíněnými obcemi umístěných, vodojemu na obsaň 10.000 hl na Čekyňském kopci, čerpací stanice u Lýsek i rozvodného potrubí po městě. Celkový náklad činil 931.000.- K, stavba provedena byla firmou Antonín Kunz, Hranice.

Vodovod byl zaveden téměř do všech domů v Přerově. Zařízení instalační prováděla se s počátku ovšem velmi jednoduše, pozůstávala často jen z jedné výlevky. Rostoucí bytovou kulturou rostly i požadavky obyvatelstva na hygienická zařízení, takže v roce 1914 byl v Přerově již poměrně značný počet moderních koupelen i klosetů.

Celkový pohled na novou budovu vodárny na Šířavě

Inž. Otakar Hradil,
ředitel městské vodárny

Světovou válkou byl další pokrok ovšem zabrzděn, avšak jen na krátkou dobu. Rokem 1920 začíná zvýšený stavební ruch. V nových domech zřizují se již všude klosety splachovací a ve většině případů i koupelny. Počet moderních zařízení od té doby rychle stoupá, takže z 843 klosetů a 320 koupelen koncem roku 1920 jest k 31. prosinci roku 1932 v činnosti

Zapomenutý Přerov

2982 křosetů a téměř 1000 koupelen.

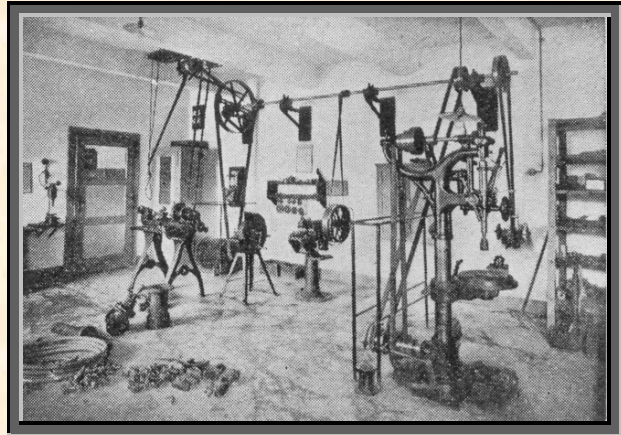
Jsme hrdí na tato čísla, vždyť je jich výši jest možno opravdu spolehlivě zjišťovati kulturu bydlení a vyspělost obyvatelstva.

Jest přirozené, že novým zvýšeným požadavkům musela se přizpůsobiti i vodárna.

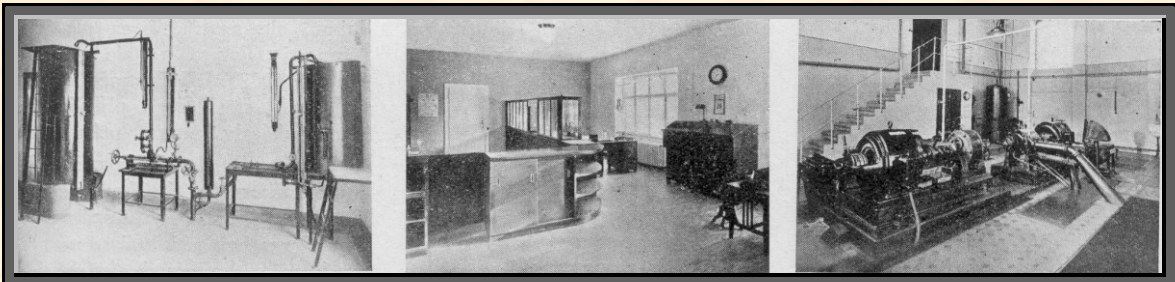
Zastaralé čerpací stroje v lýsecké stanici byly vyměněny již roku 1923. V roce 1927 provedeny nové sondovací práce mezi Prosenicemi a Bukem, aby i pro budoucno bylo obyvatelstvo města zásobeno vodou v každém množství i v době dlouho trvajícího sucha.

Po jejich úspěšném skončení postavena byla nová studna a zároveň čerpací stanice nedaleko obce Buku. Celkový výsledek rekonstrukčních prací zaručuje obyvatelstvu města na dlouhou řadu let potřebné množství vody. Vodárna vyzbrojena jest nejmodernějšími aparáty, udávajícími stavy vody ve vodojemu i studnách, jakož i dodaná množství vody konsumentům v městě, která jsou graficky značena přímo v technické kanceláři ve městě. Tím jest umožněna všestranná a dokonalá kontrola načerpané vody a neproduktivní ztráty omezeny na míru nejmenší.

V řadě připojených fotografických snímků jsou uvedeny dílny, vodoměrová zkušební stanice, kanceláře v nově postavené vodárenské budově na Širavě, jakož i pohled do strojovny čerpací stanice v Lýskách.

Dílny městské vodárny

Zkušební stanice vodoměrová

Účtárna vodárny

Strojovna čerpací stanice v Lýskách

Zdroj: Přerovsko-Kojetínsko (1933)